

וממילא עליהם לחשב.
ערו"ש פ"י פס ס"ו.

(ח) אין מחשבוין וקובעין וכו'.
איסור החשבון בחול.
מנ"ח מ' ד' ו' (ו' ב').
אלא בא"י.

כל א"י כשרה.
מנ"ח מ' ד' ו' (ח ד'), נ"ח נכוח סג' ד"ה
וכל כך.

ברש"י קדושין לו: שהמצוה ביהודה.
ז"ל, מרגום אונקלוס דברים ג' יח.

שנאמר כי מציון תצא תורה וכו'.
בקושית המפרש.

נ"ח נכוח סג' ד"ה וכל כך.

ולא הניח בא"י כמותו וכו'.

אם אינו בקי בחשבון כמותם?

ל"ח ה' קדו"ח פ"ד ה' ח.

ישוב ד' הגמ' ב"ר"ה כ:

פ"י ר"ה כ: ד"ה נמוס' תמות.

קושיא מפרקי דר"א.

עמק נכוח נענין עיבור השנה ג' ע' עד.

פרק שני

(א) הראוין להעיד בכל דבר ודבר.
לאפוקי פסולי עדות מדרבנן.

ערו"ש פ"י פס ס"א.

איך הפקיעו חכמים עדותן.

ערו"ש פ"י פס ס"א.

נשים ועבדים כו' ואין מעידין.

בביאור החידוש בזה.

ערו"ש פ"י פס ס"ב.

גר שלא הביא קרבנו מזה.

ז"ל מניח 71, ויקרא ע' רכ"ה.

אם ובנו שראו וכו'.

בד' התוס' דאף מחללין שבת.

ז"ל.

מפני שהוא גזול.

דלא כפרש"י וביאור מחלוקתם.

ערו"ש ר"ה כ. ד"ה שם יפסל.

(ב) ד"ת שאין מוקדקין וכו'.

מקור וטעם.

כמו המלך.

ק' למה דא"צ דו"ח.

כיו"ל ח"ג פ"ו ו' לוח א.

ונמצאו זוממין.

אם החשבון מחייב מקדשים בלי עדים.

ז"ל.

אם משום אתם ואפי' מזידין.

עמק נכוח ע' על נענין קדו"ח ב.

שכל ישראל בחזקת וכו'.

ישוב קושית הלח"מ על המפרש.

ש"י כרך א ח"ב ר"ס פ"י יא.

לח"מ: דהתקנה לא היתה אלא להשוות

וכו'.

ישוב קושיתו.

ערו"ש פ"י פס ס"ו ח.

שם: ומש"פ רבינו דאע"פ שנמצאו וכו'.

מקור אחר מתוספתא רפ"ב.

מרכי"מ ה' קדו"ח פ"ג ה' טו (עמוד קכה

עור ב).

שם ד"ה ושיחיו וכו'.

ישוב קושיתו.

לוח"מ פ"ו ל סוף"ק ג, ז"ל החזק לה"ע א פ"י

מח לוח ע' ופ"י מח לוח יא, ערו"ש פ"י פס ס"א.

(ג) משלחין וכו' עדים אחרים וכו'.

למה לא שלחו בכתב.

ערו"ש פ"י פס ס"ט י.

(ד) ב"ד מחשבוין וכו'.

השמיט מהבדיקות בגמ'.

ליקוטי הלכות ר"ה כד נענין משפט לוח א.

ואם היתה רחבה או קצרה.

שינה מלשון המשנה.

ערו"ש פ"י פס ס"ב.

(ה) אמרו העדים כו' ומקצתו עכפיה וכו'.

דזה שאמרנו כן מגרע.

ערו"ש פ"י פס ס"ג.

או בעששית וכו' אין זו ראיה.

ה"ה במשקפים.

שנות יעקב ח"א פ"י קכו.

אמר א' ראיתיו גבוה וכו'.

סותר לה' עדות פ"ב ה"ג.

ז"ל.

ישוב קושית הלח"מ.

כת"ס חו"מ פ"י ג.

אמר הא' כמו ג' קומות וכו'.

ה"ה אמר א' ב' קומות והשני אמר ד'.

ערו"ש פ"י פס ס"ד.

או יהיה ביניהן קומה אחת.

לשם מה הוסיף כ"ו.

ש"מ כרך ד ח"א פ"י נו ד"ה והנה נהא, אמרי

נרוך ר"ה כד. ד"ה מיהו.

(ו) ראיונו ביום כ"ס וכו' נאמנין וכו'.

רק במת שנוגע לעדות.

ז"ל.

שחרית כמורה וכו' ערפית כמערב וכו'.

להרמב"ם פ"י אחר במשנה ובלח"מ.

ערו"ש פ"י פס ס"ו ח.

שאין אנו אחראין לראיית שחרית וכו'.

ביאור.

ז"ל החזק לה"ע א' פ"י נו לוח ד ופ"י פס ס"ח

י. ד"ה אל, רש"י ר"ה כה. ד"ה פעמים.

(ז) מוכניסין כולן למקו"א וכו'.

לאו דוקא בשבת כרש"י.

מוס' יו"ט ר"ה פ"ב מ"ה ד"ה ולס, ערו"ש ר"ה

כג: ד"ה חל, ערו"ש פ"י ז ס"ב.

נמצאו דבריהן מכוונין עדותן קיימת.

ואם לאו מכניסין האחרים.

ערו"ש פ"י ז ס"ג.

(ח) ראב"ד אומר מקודש.

אם מעכב.

מנ"ח מ' ד' ו' (א ג).

כשהחשבון כך אין מעכב אלא בניסן

ותשרי.

ז"ל ה' קדו"ח פ"ה ה' א, ז"ל סטודין יב:

ד"ה עין (ע' טו).

בר"ה לא: משמע אף בלא ראב"ד.

כמו המלך.

משמע דב"ד אין אומרים והטעם.

ז"ל.

הב"ד אומרים: מקודש החדש, והעם:

מקודש.

ערו"ש פ"י ז ס"ג, אגרות משה לוח"מ ח"א פ"י

קעב.

כשמקדשין בלא עדים אין אומרים.

ז"ל, ז"ל סטודין י: ד"ה זה (השני) ע' יא.

בר"ה חל קדושת היום ואח"כ איסור

מלאכה.

נכני"י פ"י נא.

ואין מחשבוין אלא בג'.

גם החשבון בג'.

מנ"ח מ' ד' ג' (ח ד).

ואין מקדשין אלא החדש שנראה בזמנו.

בטעם הפסק.

רדב"ז פ"י ב אלפים רי, ערו"ש ר"ה כד. ד"ה

הלכה.

ביאור ע"פ הסוגיא.

לוח"מ.

ולא הפסיקו ב"ד לומר מקודש וכו'.

וה"ה דאמירת העם מעכבת.

פ"י ר"פ לרמ"ג (עשה נו) רלה ד.

עד שחשבה ליל א' ושלושפים.

ובזה"ט כ' דתלוי בב' כוכבים.

מוס' יו"ט ר"ה פ"ג מ"א ד"ה עד.

ויהיה החדש מעובר.

כבר עכשיו ולא כהמנ"ח.

עמק נכוח ע' על נענין קדו"ח א.

(ט) ראווה ב"ד עצמן וכו'.

ביאור ההלכה.

משנ"ז ח"א פ"י קלה.

בסוף יום פ"ט.

בפיה"מ דומנו הוא יום כ"ט ערבית.

לוח"מ.

ולקבל עדות אז א"א.

ז"ל מניח 125, שמות ע' כה, מכתיב מורה

מ' סא.

עדיין לא יצא כוכב ליל וכו'.

ולחלן משמע דרך בב' כוכבים אין

מקדשין.

כיו"ל חו"מ פ"י ג ס"ק ב ד"ה וטוב ראינו.

בקושיא דהוי בהשמ"ש.

רדב"ז פ"י א' אלף שש (י) וס' אלף ממכ (סע),

רש"י יוסף נכוח כ: ד"ה גמול, ערו"ש פ"י ז

ס"ד, ז"ל ה' שנת ס"ה ה' ד וה' סוסס

פ"ד ה' ב, שמות ע' כה, זכ"ו פ"י רט, מכתיב

מורה מ' סא.

לחשבון הוי לילה ולקידוש יום.

ז"ל.

ביום כ"ט מקדשין את יום המחרת.

רש"י ר"ה כד: ד"ה נהרע"ב.

ב"ד אומרים מקודש שעדיין יום הוא.

ראיה מהמכילתא.

זרע אגריס פ"י ו' לוח כג.

ואין מקדשין ביום ל' את יום ל"א.

לוח"מ ה' חסנה פ"י ה' יא.

בליל ל' אחר שיצאו ב' כוכבים וכו'.

וביום ל' כהאי גונא מקדשין לעיל ה"ה.

מוס' יו"ט ר"ה פ"ג מ"א ד"ה עד.

(י) ב"ד שקדשו את החדש בין שוגגין

כו'.

השמיט: מזידין.

ערו"ש ר"ה כה: ד"ה אפילו מזידין, ערו"ש פ"י

ז ס"ב, מורה מתמים ויקרא כג"ג לוח יט.

ה"ז מקודש.

אם ה"ה עיבור השנה.

נ"ח נכוח סג' ד"ה וכל כך למה.

פרק שלישי

מקום שיש בו ב"ד.

לא הזכיר המקום שהרי גלו ממקום

למקום.

ערו"ש פ"י ז ס"ג.

מהלך יום ולילה.

פחות מעט שיספיקו לקבל העדות.

ערו"ש פ"י ז ס"א.

שאין עדותן אחר יום ל' מועלת וכו'.

בקושית הלח"מ דמקדשין החדש למפרע.

לוח"מ ה' חו"מ פ"ו ה' ג, מנ"ח מ' ד' ו' (ו' ד),

שאלת יעקב פ"י קלג ד"ה מ"ש ע"כ, עמק נכוח

ע' ע' נענין קדו"ח א, רש"י ר"ה כה. ד"ה שם

שעל.

לא כהמנ"ח דמקדשין לכתחילה ביום

ל"א למפרע.

עמק נכוח ע' על נענין קדו"ח א.

לח"מ: ולעיקר הקושיא וכו'.

מפ' בע"א ומיישב הקושיא בהמשך.

מרכי"מ ה' קדו"ח פ"ב ה' טו ע' קנה עור א.

ואפי' היה שבת.

דכך המצוה לרואה הלבנה להעיד.

ק"ל מנחות סד. ד"ה אל, ז"ל מניח 6.

לח"מ: בטעם דמחללין אפי' בפסק.

ק"ל מנחות סד. ד"ה אל.

ישוב קושית הלח"מ.

ערו"ש פ"י ז ס"א.

(ג) ומחלל מפסק שזמא וכו'.

בקושית המפרש מ"ש משאר ספיקות.

נכר יתקן לה"ע א' ח ענף ב, שפ"ל ר"ה כה.

נגמ' ד"ה מ"ד, ערו"ש פ"י ז ס"א.

לא בגדר עדות רק כך המצוה.

ז"ל.

(ד) מרכיבין אותו על החמור וכו'.

אם רק מחמר ותחמין הותר.

לוח"מ ה' חו"מ פ"ו ה' ג.

במפרש: דהאיסור שבינת בהמתו אף בחי.

מוס' יו"ט ר"ה פ"ה מ"ס ד"ה מוליכין.

(ה) פעם א' נשתהו עדים וכו'.

למה לא סמכו על הרוב.

מנ"ח מ' ש"ב ב (ק' ב).

ולמה לא קידשו למפרע.

מנ"ח מ' ד' ב (ח ב).

ונתקלקלו במקדש כו' מופק וכו'.

בגמ' אמרו שהקלקול בשיר.

מוס' יו"ט ר"ה פ"ד מ"ד ד"ה ונתקלקלו, מנ"ח

מ' ח"ט א (ק' ב), שער אפרים פ"י ג, כפ"ח

ר"ה ג, רש"י ר"ה ד: (ס), כיו"ל לוח"מ פ"י יח

ס"ק ה וחומ' דרוס יע ס"ק יג טו, עונג יו"ט

פ"י סח נהגה"ה (ס), אגבוסה דספרי ח"א ע' 263

ד"ה והנה, ערו"ש פ"י ז ס"ד.

בד' הלח"מ נענין זה.

אגבוסה רמא כג ע"ג ד"ה דף קל.

ע"י השיר נתקלקלו בקרבנות.

חמ"ס בילה ד: ד"ה ולשון הרמב"ם.

ואי"א שיקריבו מוסף אחר וכו'.

מקור לדבריו.

שפ"ל ר"ה ג: ד"ה התקינו.

עשה דהשלמה אף קדם אימורי תמיד.

שפ"ל.

והתקינו שלא יהיו מקבלין וכו'.

בכל ר"ח ול"ד ברי"ה.

נ"ח נכוח כו: נהגה"ה פ"ה, ז"ל ה' יו"ט פ"ה